

Luterilainen

NUMERO 6 2020 * 1926-2020 * 95. VUOSIKERTA

**Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani,
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekemä teidät vapaiksi**

Joh. 8: 31, 32

MARTTI LUTHER

Herra on lähellä.

Älkää mistään murehtiko.

Fil. 4:5,6.

Ellei Jumalaa olisi, pitäisi sinun syystä pelkäämän pahaa. Mutta Jumala ei ainoastaan ole olemassa, vaan hän on lähellä. Hän ei ole sinua unohtava eikä hylkäävä; anna hänen vain huolehtia siitä, kuinka hän sinua elättää ja suojelee. Jos hän on antanut sinulle Kristuksen, sen iankaikkisen hyvän, eikö hän antaisi sinulle ruumiinkin tarpeita?

Hänellä on paljon enemmän kuin sinulta voidaan ottaa; sinulla on myös nyt jo enemmän kuin koko maailman aarteet, kun sinulla on Kristus. Anna siis kenen tahansa tehdä sinulle vääryyttä ja vahinkoa, sinulla on kyllin, etkä sinä ennen nälkään etkä viluun kuole, kuin sinulta on riistetty Jumalasi, joka sinusta murheen pitää.

Mutta kuka riistää hänet sinulta, ellet itse häntä hylkää? Meillä ei siis ole mitään murehtimisen syytä, kun Isänämme ja hoitajanamme on hän, jonka kädessä ovat kaikki nekin, jotka tahtovat meitä vahingoittaa, kaikkine omaisuuksineen. Ahkeroikaamme siis sitä, ettemme ensinkään murehtisi, vaan olisimme iloiset Jumalassa, kun kerran olemme varmat siitä, että meillä on kyllin sekä sielun että ruumiin puolesta, ja varsinkin siitä, että meillä on armollinen Jumala. Ne joilla ei tätä ole syystäkin murehtikoot.

Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille s. 255

N:o 6 2020

Mitä rukous on?

Oikea rukous on Kristukseen uskovan sydämen puhetta Jumalalle.

Rukous on jumalanpalvelusta, jossa me huudamme avuksi oikeata ja elävää Jumalaa todellisessa uskossa välimiehemme Jeesuksen Kristuksen kautta saadaksemme, mitä me itse ja myös lähimmäisemme tarvitsevat. Rukouksessa me myös ylistämme ja kiitämme Häntä siitä, mitä hän on meille antanut ja luvannut.

Rukous perustuu Jumalan käskyyn ja Jumalan Sanan lupauksiin sekä hänen laupeuteensa, ei meidän ansioihimme.

Rukous on uskon seurausta ja kuuluu hyvien tekojen alueelle. Se ei ole armonväline. Oikea rukous kuitenkin virkistää uskovia, koska siihen liittyy Jumalan Sanan muistelemisen ja käyttö, ja Sana on armonväline, jonka kautta Jumala puhuu meille.

Ps. 19:15: Kelvatkoot sinulle minun suuni sanat ja minun sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra, minun kallioni ja lunastajani.

Ps. 145:18: Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat.

Jes. 65:24: Ennen kuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen.

Dan. 9:18: Me annamme rukoustemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme, vaan sinun suureen armoosi luottaen.

Matt. 7:7: Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkutkaa, niin teille avataan.

Matt. 18:19: Jos kaksi teistä maan päällä sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältääni, joka on taivaissa.

Jaak. 4:2: Teillä ei ole sen tähden, ettette ano.

Ps. 50:15: Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinä olet kunnioittava minua.

Ps. 103:2-3: Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi.

Kristinopin kysymys 255.

Luther ja evankeliumi

3. Evankeliumin jumalallinen alkuperä

2397. Evankeliumia sanotaan ilmoitukseksi, ja se pysyy ilmoituksena. Sillä siitä ei löydy mitään hengellisessä oikeudessa, ei missään paavien laeissa, sanotaanpa niitä dekretaaleiksi, klementiineiksi, lahkoiksi, ekstravaganteiksi (paavin epävirallisiksi dekretaaleiksi), ei keneltäkään summistilta, ei keneltäkään Sententiarumin kirjoittajilta, munkkien saarnoista, säätyjen ordinaatioista, Raamatun ordinariuksilta eikä luostareista, mistään munkkien ja nunnien säännöistä, mistään saarnakirjoista, mistään kirkolliskokousten päätöksistä, Hieronymokselta, pyhältä Gregoriukselta, teologien väitöskirjoista, korkeakoulujen luennoista, messuista ja vigilioista, minkään seurakunnan seremonioista, mistään määräyksistä sieluja varten, lahkojen veljeskunnista, toiviomatkoista millekään paikakunnalle, Marian ja pyhimysten palvonnasta, mistään bullien aneista, ei paavin koko kansliasta, ei paavin koko hovista eikä yhdenkään piispan hovista. Et löy-

dä evankeliumista yhtään mitään mistään näistä, vaan ennemminkin tämän ilmoituksen pelkkää estelyä ja silmänlumetta. W2 V,1154s.

2398. Evankeliumi on sellainen saarna, jota kukaan ihminen ei ole sepittänyt, kuten myös pyhä Pietari toisessa kirjeessään sen toisessa luvussa jakeessa 21 sanoo: "Mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta." Samoin Herra Kristus sanoo, Matt. 10:20: "Sillä ette te itse puhu, vaan Isänne Henki puhuu teissä." Evankeliumia sanotaan taivaasta tulevaksi myös sen tähden, että järki ei sitä ymmärrä eikä tiedä, että Jumala antoi Poikansa minun tähteni, että Poika lähetettiin maailmaan, tuli ihmiseksi ja kuoli minun tähteni. Siksi kukaan ei voi saarnata eikä keksiä sellaista oppia, vaan se tulee ylhäältä ihmeellisellä tavalla ilman ihmisen myötävaikutusta (Joh. 3:27). Toisin sanoen: evankeliumi on taivaallinen saarna, ei ihmisä-

na, eikä sitä löydy mistään maallisesta valtakunnasta. Niinpä kaikki muut, keksityt opit ovat vääriä ja perkeleen oppeja, sillä ne eivät tule taivaasta. W2 III,955.

2399. Jumala on lähettänyt pyhän evankeliumin maailmaan ja julistuttanut sitä. Sitä varten ei kukaan ole koskaan työskennellyt eikä sitä etsinyt ja anonut. Ennen kuin kukaan edes sitä ajatteli, Jumala tarjosi ja lahjoitti meille tämän armon ja vuodatti sen run-

saasti kaikkien päälle, jotta hänellä olisi yksin siitä kerskaus ja kiitos ja me lukisimme hänelle yksinomaan ansion ja voiman. Sillä se ei ole meidän tekoamme, vaan yksinomaan hänen tekoaan. Koska siis kiitos ei kuulu meille, emme saa ylpeillä, ikään kuin se olisi meidän tekoamme, vaan ylistää ja kiittää häntä siitä, että hän on lahjoittanut meille evankeliumin ja siinä voiman perkelettä, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta vastaan. W2 IX,1348.

Luota Raamattuun, sen joka sanaan!

Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa. Apt. 24:14.

Apostoli Paavali oli joutunut maaherra Feeliksin eteen syytettynä muun muassa lahkolaisuudesta. Syyttäjänä oli juutalaisten ylimäinen pappi. Hänellä oli mukanaan juutalaisten vanhimpia sekä asianajaja Tertullus. Syytteesen lahkolaisuudesta Paavali vastasi tekstimme lauseella.

Välistä meitäkin moititaan lahkolaisiksi. Mitä sinä vastaisit siihen? Tekstimme on erinomainen vastaus tilanteessa, jossa meidän on tarpeen tunnustaa uskomme.

1. Torju lahkolaisuus

Paavali sanoo vaeltavansa sitä tietä, jota ihmiset sanovat lahkoksi, mutta joka itse asiassa on se sama tie, jota hänen isänsä ovat vaeltaneet. Se on sama tie, jota Israelin pyhät patriarkat, Aabraham, Iisak ja Jaakob vaelsivat. Se on sama tie, jota kulkivat monet kuninkaatz, kuten Daavid. Sillä tiellä Paavali palvelee isiensä Jumalaa.

Sinäkin saat tunnustaa kulkevasi sitä tietä, mitä apostolit ja profeetat vaelsivat, samaa tietä, jolle

luterilainen uskonpuhdistus meidät opasti ja jolla myös monet esisistämme ovat kulkeneet. Emme halua olla emmekä ole jokin uusi kirkko, vaan olemme ikivanhaa apostolisprofeetallista Kirkkoa. Siihen Kirkkoon ja sen uskoon tosi luterilainen pitäytyy pysyessään luterilaisessa opissa.

Apostoli Paavali käyttää hyvin havainnollista ja paljon puhuvaa kuvaa sanoessaan vaeltavansa tietä, kun hän uskoo Raamatun mukaan. Kysymyksessä on tietty oppi, jota hän edustaa. Se ei ole teoreettinen ajatusrakennelma tai filosofia, vaan hyvin käytännöllinen asia. Se on tie. Sillä on tarkoin rajattu sisältönsä, suuntansa ja määränpäänsä. Joko olet tällä tiellä tai et ole. Se ei ole jokin harrastus, vaan sitä kuljetaan koko elämän ajan alkaen uskon saamisen lahjasta aina kuolemaan asti. Kysymyksessä on usko, sydämen turva, joka antaa suunnan, sisällön ja tarkoituksen koko elämälle. Paavali lausuukin heti perään: "Pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin." Merkitseehän sinullekin usko Kristukseen ja oikea luterilaisuus näin valtavaa asiaa?

Kun Paavali tunnustautui pyhiin isiin, hän ikään kuin sanoi:

Jos pidätte minua lahkolaisena, silloin teette lahkolaisia myös isistänne. Toisin sanoen, jos pidätte todellista luterilaisuutta lahkona, silloin teette lahkolaisen myös uskonpuhdistaja Martti Lutherista ja lahkoon Suomen ev. lut. kirkosta silloin, kun se vielä pitäytyi luterilaiseen tunnustukseen ja opetti sen mukaan.

2. Pitäydy Raamattuun

Tekstissämme apostoli antaa yhden tärkeän tuntomerkin oikeasta uskosta. Hän sanoo: "Minä uskon kaiken, mikä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa." Juutalaiset jakoivat Vanhan testamentin kolmeen osaan: lakiin, profeettoihin ja psalmeihin. Lyhyiden vuoksi he käyttivät näistä Pyhistä Kirjoituksista nimitystä Laki ja profeetat tai vain Laki, joka varsinaisesti oli Mooseksen kirjojen yhteisnimitys.

Kun maaherra Feeliksin edessä ylimmäinen pappi syytti Paavalia, tämä tunnusti uskovansa kaiken, mikä Vanhassa testamentissa on kirjoitettu. Olisi ollut lahkolaisuutta uskoa siitä vain osa tai uskoa toisin. Mutta Paavali ei ollut lahkolainen, koska hän uskoi kaiken, mikä Raamatussa on kirjoitettu. Samalla tavalla sinäkin uskoessasi koko Raamattuun saat torjua syytökset lahkolaisuudesta.

Raamattu on yhtenäinen kokonaisuus. Turmeltuneella järkiparallamme tarkasteltuna se voi vaikuttaa hajanaiselta ja vaikeasti

ymmärrettävältä, jopa ristiriitaiselta. Mutta raitis usko näkee sen toisessa valossa. Siinä on tuotu esiin se tie, jota Jumala haluaa meidän kulkevan. Se esittää tämän yhden uskon tien monin sanoin, kuvin ja esimerkein. Raamatun yhtenäisyyden takeena on se, että se on syntynyt yhden ja saman Pyhän Hengen vaikutuksesta. Pyhä Henki taas on totuuden Henki, joka kirkastaa Kristusta ja jakaa meille hänen omastaan sanassa ja sakramenteissa.

Tämä seikka tekee Raamatun yhtenäiseksi ja samalla luotettavaksi. Jumala ei erehdy eikä voi valehdella. Psalmin kirjoittaja sanoo: "Sinun sanasi on kokonansa totuus" (Ps. 119:160). Sananlaskujen kirjassa Messias sano: "Vanhurskaat ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei vääriä" (Sananl. 8:8).

Voimme luottaa Raamatun joka sanaan samalla tavalla kuin luotamme Jumalaan. Luottaessamme Raamattuun luotamme näet Jumalan sanaan.

Mikä sitten on Raamatun pääsältö ja tarkoitus? Mikä on se uskon tie, jolle se meitä vetää ja jolla se meitä kuljettaa. Apostoli Johannes lausuu sen näin: "Nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä" (Joh. 20:31).

Markku Särelä

Siitamaja 2.9.2005 nuorten päivillä.

Itseharkkaus

”Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.” (Ps. 27:4)

Hengellinen kasvu tapahtuu nöyrässä sydämessä.

Tähän kuuluu se, että etsimme kasvua Jumalalta. Suuntaudumme kohti Jumalaa kuin kasvi, joka kurottautuu aurinkoa päin. Se on todellista nöyryyttä. Nöyryyteen kuuluu oman paikkansa tietäminen, se ettei yliarvioi itseään eikä aseta itseään korkeammalle kuin onkaan. Se merkitsee, ettei asetu ylpeästi toisten yläpuolelle, ja se merkitsee, ettei yritä olla itselleen kään enempää kuin on. Samalla nöyryys on totuuden tunnustamista, sen myöntämistä, missä tilassa todella sillä hetkellä olemme, sen sijaan, että paisuttelisimme itseämme. Siksi nöyryys on asettumista Jumalan eteen sille paikalle, joka on meille hyvä.

Nöyryyteen kuuluu myös se, ettemme vedä huomiota Jumalasta itseemme ylenmääräisellä, epätoivoisella kurjuutemme voivottelulla: kun Jumala on meitä armahtanut ja kutsunut sisälle armonvaltakuntaansa, ei ole oikeaa nöyryyttä jäädä ehdoin tahdoin ovensuuhun voivottelemaan kelvottomuuttaan. Epätoivo ja itsetehty kurjuus ei ole nöyryyttä. Ne ovat eri asia kuin oikea katumus, johon aina kuuluu myös luottaminen Jumalan armollisuuteen, vaikka se olisi kuinka heikkoakin.

Hengellisessä kasvussamme olemme täysin riippuvaisia Jumalasta. Kaikki, mitä kasvuun tarvitaan, tulee häneltä. Muistamme Jeesusken sanat: ”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua ette voi tehdä mitään” (Joh. 15:5)

Psalmista janoaa hengellisen kasvun lähteille. Hän haluaa olla lähellä Jumalaa. ”Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua

Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.” Se on hänen suuri toiveensa, se yksi asia, jota hän rukoilee Jumalalta. Oikea nöyryys kääntyy kohti Yhtä ja Korkeinta, löytää oman paikkansa oksana Kristus-viinipuussa.

Psalmin ajan Herran huonetta, Israelin pyhäkköä, ei enää ole. Emme myöskään voi kirjaimellisesti olla Herran huoneessa eli kirkossa koko ajan. Psalmissa 23 Daavid kuitenkin sanoo: ”Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani, ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti” (Ps. 23:6) Hengellisesti voimme asua Herran huoneessa kaiken elinaikamme.

Voimme ”katsella Herran suloisuutta” uskossa ja ”tutkiskella hänen temppelissään”, kun hengellisesti mietiskelemme ja tutkiskelemme. Voimme joka päivä mietiskellä Jumalaa ja hänen sanaansa. ”Autuas se mies – – jonka ilona on Herran laki ja joka mietiskelee hänen lakiaan päivin ja öin”, sanotaan psalmissa 1 (Ps. 1:1,2).

Herran katseleminen ja hänen temppelissään tutkiminen on nöyrästi Jumalan eteen asettumista. Se on hengellisen hyvän vastaanottamista Jumalalta. Se on huomion kääntämistä Jumalaan, hänen sanaansa, lupauksiinsa, lahjoihinsa, suuruuteensa, voimaansa, armoonsa ja hyvyyteensä. Sillä paikalla unohtuu se, mikä on nöyryydelle vastakkaista: ylpeys, toisten yläpuolelle pyrkiminen, Jumalaa vastaan kapinoiminen, omaan erinomaisuuteen – tai omaan kurjuuteen – juuttuminen.

Sen psalmin lopulla, josta hartaustekstimme on, sanotaan: ”Herra, kuule ääneni, kun huudan, armahda minua ja vastaa minulle. Sydämeni vetoaa omaan sanaasi: ’Etsikää minun kasvojani.’ Herra, minä etsin sinun kasvojasi. Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaa. Sinä olet apuni, älä minua jätä, älä hylkää minua, pelastukseni Jumala. Vaikka isäni ja äitini hylkäisivät minut, niin Herra ottaa minut suojaansa.

Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua vihamiesteni tähden.”

Psalmilaulaja etsii turvaa Jumalasta ja luottaa siihen, että Herra pitää hänestä huolen. Tämä on oikeaa nöyryyttä, joka vie hengelliseen kasvuun. Jos Herra ei vastaa, jos hän kätkee kasvonsa, ei ole mitään apua eikä toivoa. Samalla on kuitenkin turvallinen luottamus: Herra ei hylkää, vaan ottaa suojaansa.

Psalmi päättyy luottamuksen ja toivon sanoihin. ”Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa. Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sydämesi. Odota Herraa.”

Herran odottaminen on toivossa hänen apunsa varaan jäämistä. Se on Jumalan uskollisuuteen luottamista. Se on oikeaa nöyryyttä, jossa turvanamme on Herra, ei meidän tai toisten ihmisten voima. Ja se toivo on luja: psalmista uskoo totisesti näkevänsä Herran hyvyyden elävien maassa. Sama varma toivo ja luottamus Jumalan hyvyyteen ja pelastukseen kantaa meitä. Niin voimme jäädä nöyrästi ja hyvillä mielin odottamaan Herraa. Saamme myös tänä iltana vahvistaa sydämemme sanoen: ”ole luja ja vahva olkoon sydämesi. Odota Herraa” ja luottaa siihen, että saamme nähdä hänen hyvyytensä elävien maassa.

Vesa Hautala
Iltahartaus aikuisten Raamattuleiriltä 2019

Oi syksy

*Oi syksy, sä hymnisi soita!
Oi soittele, soittele vaan.
Oon kaivannut hetkiä noita,
kun kuunnella soittojas saan.
Oi soita se virsi nyt mulle,
että elämä katoova on.*

*Ei muuten se mieleeni tulle,
oon siitä niin muistamaton.
Sä soita: Noin kuolevi kukka,
noin kuihtuvi ruuhonen muu,
noin kaunihin verhonsa hukkaa
ja paljaaksi muuttuvi puu.*

*Sä soita! Ja sieluni muistaa:
en minäkään pysyä vois.
Sun tuulesi, Jumala, puistaa myös
parhaimmat lehteni pois.
Oi Herra, uus virsi jo soita,
min Golgatan sanoma suo.*

*Mä kaipaen. Oi soittaos,
soita, se virsihän lohtua tuo.
Oi soittaos, Jumala korjaa viel
luonnonkin murheellisen,
mi onmpi nyt turmion orja
syystä langenneen ihmisen.*

*Oi syksy, sä hymnisi soita!
Oi soittele, soittele vaan.
Oon kaivannut hetkiä noita,
kun kuunnella soittojas saan*

G. A. Aho

"Ei yli sen, mikä kirjoitettu on"

Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollockseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minikin puolelle toista vastaan. 1 Kor. 4:6.

Uskonpuhdistuksen toinen pääperiaate

Uskonpuhdistuksen toinen pääperiaate kuuluu: Pyhän Raamatun, sekä Vanhan että Uuden testamentin kaikki kanoniset kirjat ovat Jumalan erehtymätön sana ja ilmoitus, joka on kristillisessä kirkossa kaiken opin ja elämän ylin ohje. Yksimielisyyden ohje lausuu: "Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että Vanhan ja Uuden testamentin profeetalliset ja apostoliset kirjoitukset ovat ainoa sääntö ja ohje, jonka mukaan kaikki opit ja opettajat on koeteltava ja arvioitava. Kirjoitettu on: 'Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun teilläni' (Ps. 119:105.) Pyhä Paavali sanoo: (Gal. 1:8) 'Vaikka tulisi taivaan enkeli ja julistaisi toisin, hän olkoon kirottu'. Muita vaikka kuinka nimekkäiden vanhojen ja uusien opettajien kirjoituksia ei ole pidettävä Pyhän Raamatun

vertaisina, vaan ne on kaikki tyynni alistettava sen alaisiksi. Niitä tulee käyttää yksinomaan todistajina, jotka kertovat, millaisena ja millä paikkakunnilla profeettojen ja apostolien oppi on säilytetty apostolien ajan jälkeen." (TK 1990, s. 427.)

Olemme riippuvaisia Jumalan ilmoituksesta

Pyhän Raamatun mukaan perisynnin alainen ihminen on Jumalasta "poispoikennut", "kelvoton" ja "ymmärtämätön", joka ei tunne "rauhan tietä" ja jonka "kurkku on avoin hauta" (Room. 3:11–17). "Jokainen ihminen on valhetteli-ja"; Jumala yksin on totuudellinen (Room. 2:4). Ihmisen synnynnäinen turmelus on niin syvä, ettei hän alkuunkaan tunne evankeliumia. Se, että ihmisellä on omassatunnossa vielä jäljellä jotakin tietoa Jumalasta, hänen olemassaolostaan ja hänen käskyistään (Room. 1:20), ei kuitenkaan tee häntä kykeneväksi noudattamaan oikein ja täydellisesti Jumalan lakia, niin että se kelpaisi Jumalalle. Tämä tieto laista ei myöskään anna hänelle syntejä anteeksi, se ei vie häntä Jumalaa lähemmäksi eikä hän sen nojalla opi tuntemaan syntisten Vapahta-

jaa. Raamattu sanoo: "Me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanaikojamme kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut – sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet – vaan, niin kuin kirjoitettu on: 'mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.' Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin." (1 Kor. 2:7–10.) Ihmisestä lähtevä puhe on "avoin hauta"; Jumalan sanat "ovat Henki ja ovat elämä" (Joh. 6:63). Jumalan sana on annettu meille sitä varten, että oppisimme tuntemaan Jumalan, pelastuisimme ja saisimme iankaikkisen elämän. Apostoli kirjoittaa: "Mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään" (Joh. 20:31).

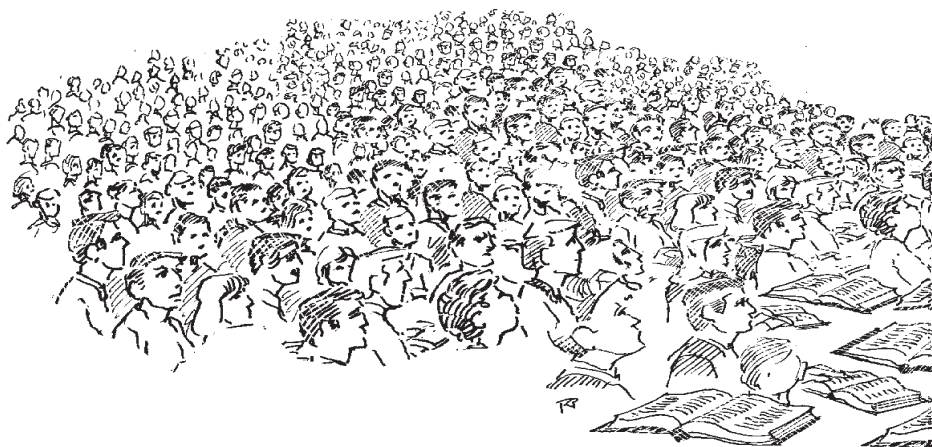
Perisynninalaisesta tilastamme johtuu, että olemme pelastuksen asiassa täysin riippuvaisia siitä Jumalan suuresta hyvyydestä, että hän on ilmoittanut meille itsensä ja on antanut meille sanansa "jalkaimme lampuksi ja valoksi tiellemme" (Ps. 119:105).

Pyhä Raamattu on kristillisen uskon ainoa opin lähde

Ainoa luotettava, totuudellinen kristillisen uskon ja opin lähde on Pyhä Raamattu. Kaikkien muiden kristillisten kirjojen luotettavuus riippuu viime kädessä siitä, onko niiden oppi Raamatusta otettu. Tunnustamme, että Luterilaisen kirkon tunnustuskirjojen oppi on oikea. Emme tee sitä siitä syystä, että katsoisimme niiden kirjoittajien olleen erityisen pyhiä miehiä, jotka olisivat ymmärtäneet, mitä Jumalan sydämessä liikkuu. Luterilaisten tunnustuskirjojen oppi on oikea, koska (quia) se on oikein ja väärentämättömästi otettu Pyhästä Raamatusta. Näin Pyhä Raamattu on ylin ohje (norma normans). Luterilaiset tunnustuksetkin ovat ohjeita, mutta eivät itsenäisiä, vaan niiden ohjeellisuus johtuu niiden raamatunmukaisuudesta. Sanomme, että luterilainen tunnustus on ohjattu ohje (norma normata). Näin Pyhä Raamattu säilyy ylimpänä ohjeena ja ainoana opin lähteenä.

Tarvitsemme kristillisen opin normin

Luontomme paha ominaisuus on, että haluamme olla viisaampia kuin Jumala. Meitä ei tyydytä se Jumalan viisaus, minkä hän on nähnyt hyväksi meille ilmoittaa, vaan me pyrimme suurempaan ja täydellisempään tietoon (1 Moos.

3:4–5) ja jopa luulemme sellaista saavuttaneemme.

Raamattu kuvaa kiusaajan viettelystä ja esi-isiemme lankeemusta paratiisissa tällä tavoin: "Niin käärme sanoi vaimolle: 'Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan.' Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi." (1 Moos. 3:4–6).

Luulemme, että Jumala olisi peittänyt silmämme näkemästä kaikkea. Kuvittelemme voivamme saavuttaa syvempää tietoa kuin

mitä saamme, kun yksinkertaisesti, lapsenomaisesti uskomme Raamatun sanan. Tässä erehtyivät ensimmäiset ihmiset, Aadam ja Eeva. Tässä erehtyivät apostolisen ja alkukirkon ajan gnostikot. Tässä ovat erehtyneet lukemattomat harhaopettajat heidän jälkeensä. Raamattu sanoo painokkaasti: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on" (1 Kor. 4:6). Säilyäksemme oikealla tiellä, oma järki on pantava syrjään, ja meidän on seurattava Jumalan viisautta.

Apostoli Paavali puhuu näistä asioista monin paikoin kirjeissään. Hän sanoo esimerkiksi: "Vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu" (Gal. 1:8). Hän sitoo meidät apos-

toliseen Raamatun sanaan, joka ei ole lähtöisin ihmisestä, vaan joka on kirjoitettu Pyhä Hengen vaikutuksesta. Hän viittaa harhaopettajien uskotteluihin ja kirjoittaa: "Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sen tähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi" (Kol. 2:23).

Tarvitsemme Jumalan oman ilmoituksen oppiaksemme tuntemaan rakkaan Vapahtajamme ja Herramme Kristuksen, hänet, jossa "asuu koko jumaluuden täyteys ruumiillisesti" (Kol. 2:9), hänet, joka on lunastanut meidät kaikista synneistämme, hänet, jossa meille on Jumalan armo uutena joka aamu, hänet, joka on iankaikkinen Jumalan Sana ja Viisaus, hänet,

joka yksin on tie Isän tykö (Joh. 14:6), Olemme kiitollisia siitä, että Jumala on antanut meille pyhän sanansa.

Säilyäksemme taivaan tiellä Jumala on antanut meille Raamatun sanan kirjoitettuna. Sillä voimme koetella ja arvioida kaikki opit, kumota harhat ja opettaa oikeata oppia. Pyhä Raamattu on uskomme ja oppimme ylin ohje.

"Viisaitten sanat ovat kuin tukit ja kootut lauseet kuin iskeytyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia" (Saarn. 12:11).

"Sen tähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtävään mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi" (Matt. 7:24.)

Markku Särelä

Ukrainassa toukokuussa 2002.

Kristuksen kunnia ja kirkkaus

Sillä me emme seuranneet vieksaasti sommiteltuja taruja tehdesämme teille tietäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemista, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä. Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä majesteetiselta kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Ja tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta ollessamme hänen kanssaan pyhällä vuorella. 2 Piet. 1:16–18.

Kun Jeesus oli opetuslastensa kanssa Filippoksen Kesareassa lähellä Hermonin vuorta, hän otti mukaansa kolme opetuslastaan, Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin, ja nousi korkealle vuorelle, kuten Matteus meille kertoo. Tämän vuoren täytyi olla Hermonin vuori, sillä se oli siinä lähellä ja se oli korkea, 2760 m. Sen sijaan muut vuoret, Siion ja Hebron, olivat kaukana ja ne olivat matalia, alle 1 km.

Tapahtui, että heidän ollessaan vuorella Kristuksen muoto muuttui heidän edessään ja hänen kasvonsa loistivat kuin au-rinko ja hänen

vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin lumi. Tästä Herran apostoli Pietari sanoo: "Me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa." He siis näkivät hänen majesteettisuutensa, hänet jumalallisessa valtasuuruudessaan kirkastettuna, sellaisena kuin hän on tuleva viimeisenä päivänä. Tämä tapahtui ennen Kristuksen ristiinnaulitsemista, siis ennen hänen suurta alentumistaan ja hänen häväistystään.

Raamattu ilmoittaa meille kertomuksessa hänen kirkastumisestaan, kuka Jeesus Kristus on ja kenet se ristiinnaulitsi. Maailman kiihko ei suuntautunut vain pelkkää heikkoa ihmistä vastaan, vaan tätä kirkkauden Herraa vastaan, jonka edessä meidän kaikkien tulee keran polvistua ja asettua tilintekoon. Tosin maailma ei nähnyt häntä hänen kirkkaudessaan, mutta hänen tekonsa todistivat siitä.

Kristuksen kirkastuskertomuksessa on eräs merkittävä piirre. Kun Jeesus oli kirkastettuna opetuslastensa kanssa, nämä tunsivat olonsa aivan hyväksi, niin että he halusivat jäädä siihen olotilaan. Pietari sanoi: "Meidän on tässä hyvä olla." Se oli kuin taivaan esimakua. Tämä on

kerrottu meille osoittamaan, että Jumalan valtasuuruuden kokeminen ei sulje pois autuuden kokemisesta, vaan päinvastoin se on suurinta autuutta, joka vielä meitä, uskovia, odottaa. Kristus on hankkinut sen meitä varten. Ei lain syytöksiä, ei tuomion pelkoa, vaan rauhaa! Siihen meidät on kutusuttu. Suuri rauha odottaa Jumalan lapsia!

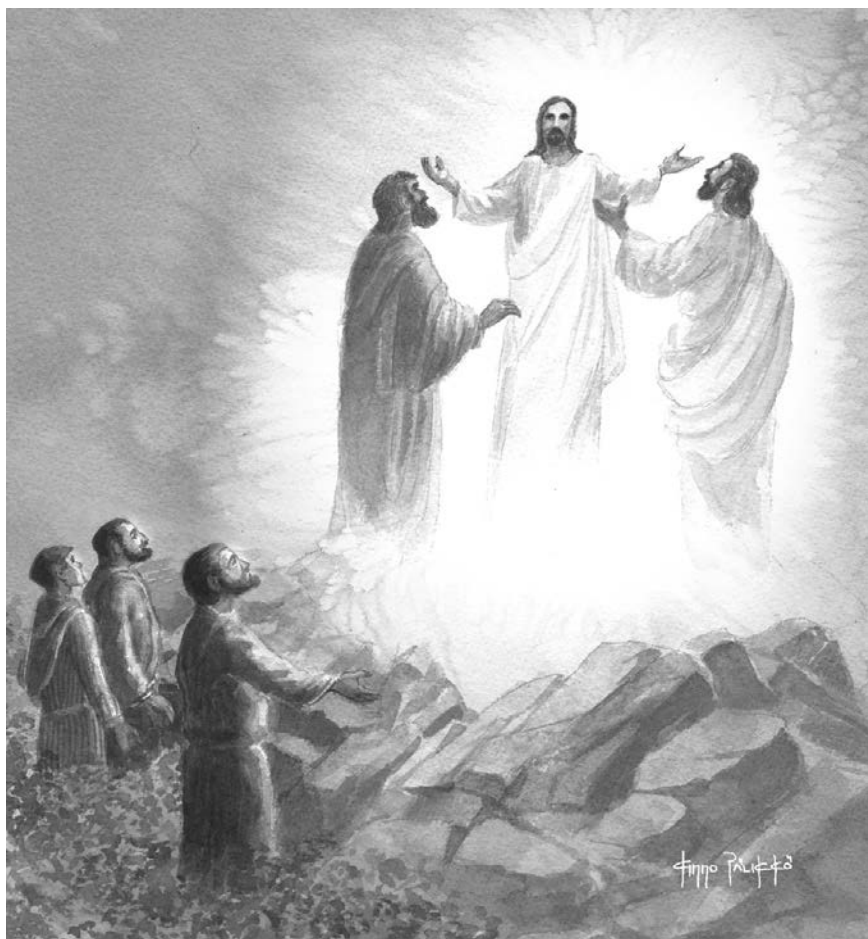
Tekstissämme Pietari sanoo: "Sillä me emme seuranneet vieikkaasti sommiteltuja taruja tehdesämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemistä, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä". Siihen aikaan oli varsin laajalle levinnyt harhaoppi gnostilaisuus. Sen oppeja apostoli Pietari sanoo "vieikkaasti sommitelluiksi taruiksi". Ne olivat taruja, ihmisten keksimiä, eivät totuutta eivätkä todellista pätevää tietoa. Apostoli Paavali sanoo heistä: "tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät." (1 Tim. 1:7) He kerskuivat siitä, että tunsivat oikein lain ja opettivat sitä - asiaa kuitenkin todella tuntematta. He vaativat pidättymistä Jumalan ihmisille an-

tamista luonnossa olevista lahjoista sanoen: "Älä tartu, älä maista, älä koske!" (Kol. 2:7).

Apostoli sen sijaan varoitti kristittyjä lakimaisuudesta ja osoitti, että kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää ja sitä saamme käyttää. "Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se kiitoksella vastaanotetaan, sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella." (1 Tim. 4:4) Apostoli sanoo myös: "Mutta tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään (Tiit. 1:8) Tällainen evankeliumin vapaus koskee kristittyjä. Heitä ei saa panna lain alle, sillä he eivät ole lain alla, vaan armon alla.

Kristuksen kirkastamisella oli kolme todistajaa, kolme apostolia. Kristus halusi tässäkin asiassa täyttää sen lain, jota hän oli itse opettanut. Jokainen asia vahvistetakaan kahden tai kolmen todistajan sanalla (Matt. 18:16), hän oli sanonut.

Vuorella näkyivät myös Mooses ja Elia. He olivat Vanhan testamentin pyhiä, jotka Jumala oli ottanut pois erikoisella tavalla. Eliasta Raamattu sanoo, että hänet otettiin

tuulispäässä taivaaseen (2 Kun. 2:11). Mooseksesta kerrotaan, että hän kuoli Mooabin maassa ja Herra hautasi hänet, mutta kukaan ei ole saanut tietää hänen hautaansa. Tämä kertoo meille, että Pyhien kohtalot ovat Herran turvallisissa käsissä, myös meidän viimeiset päivämme, myös kaikkein kovimmatkin kohtalot.

Kun voimamme heikkenevät, saatamme huolestua ja tulevaisuutemme voi pelottaa. Mutta saamme uskoa, että se, joka on alkanut meissä hyvän työnsä ja virittänyt sydämemme uskomaan Jeesukseen, on varjeleva meidät uskossa loppuun asti. Tärkeintä ei ole välttää kovistakaan tuskista, vaan tärkeintä on säilyä uskossa. Kuitenkin

saamme pyytää Jumalaa antamaan meille levollisen lähdön. Saamme muistaa, että meitä odottaa taivaassa Jumalan lasten ihana autuus, se autuus, josta Pietari, Johannes ja Jaakob saivat välähdyksen, kun Jeesus kirkastettiin. Saamme sanoa: "Sinä olet jättänyt parhaan viimeiseksi."

Jumala tulkitsti sanallaan opetuslapsille tämän näyn. Taivaasta kuului nimittäin ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Tämä sana kumoaa ne monet, lukemattomat harhat, joita on esitetty Jeesuksen persoonasta. Tämä sana asettaa hänet eteemme Jumalan Poikana, johon taivaallisella Isällä on mielisuosio. Hän on Jumalalle otollinen, synnitetön Vapahtaja. Hän on kirkkauden Herra, yhtä olemusta Isän kanssa. Tämän kirkkauden Herran maailman ruhtinaat ristiinnaulitsivat, sillä he eivät tunteneet häntä siksi, joka hän on. (1 Kor. 2:8). Eikä maailma valitettavasti vielääkään tunne häntä, ja siksi se ei usko häneen. Kuitenkaan kenellekään ei ole annettu muuta tietä pelastukseen. Jeesus on sanonut: "MINÄ OLEN tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani." (Joh. 14:6)

Isän luona, jonne Jeesus nousi taivaaseen astuessaan, on iankaikkinen kirkkaus. Kirkastusvuoren kokemus kesti vain ajan, sen jälkeen Jeesus palasi orjan

muotoonsa. Mutta taivaassa hänen kirkkautensa ei koskaan lakkaa. Se on ikuista. Siellä ei ole aurinkoa eikä kuuta, vaan "Jumalan kirkkaus valaisee sen ja sen lamppuna on Karitsa", kuten Ilmestyskirja lohdullisesti sanoo (Ilm. 21:23).

Täällä ajassa me kipuilimme syntisyytemme kanssa ja joudumme tekemään päivittäin synnintunnustusta Jumalan edessä. Mutta silloin kun olemme Jeesuksen luona taivaassa, olemme pukeutuneet hohtavaan ja kirkkaaseen pyhien vanhurskauden valkoiseen pella-valiinaan. Syntimme ovat pyyhitty pois Kristuksen uhrilla kerta kaikkiaan ja lopullisesti. Silloin vasta oikein tajuamme Kristuksen sovitusteon merkityksen ja osaamme siitä aidosti illoita. Nyt ilomme ja kiitoksemme on heikkoa ja höystettyä monella murheella, mutta silloin mikään ei häiritse sitä. Siellä taivaassa olemme täysin vanhurskaita - emme vain vanhurskaiksi luettuja, vaan olemuksellisesti vanhurskaiksi tehtyjä. Ja tämä suuri lahja on yksinomaan armosta, ilman meidän vähintäkään ansioitamme. Koemme todeksi pyhän Raamatun sanan: "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskai si." (Ef. 2:8-9) Aamen.

Markku Särelä
26.7.2020 Siitama

Suurin tarpeesi

Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa. Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi: ”Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi.” Herra vastasi ja sanoi hänelle: ”Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois.” Luuk. 10: 38 42

Teksti johdattaa mieleemme tutun kertomuksen Jeesuksen vierailusta Marian ja Martan kodissa, jolloin Jeesus opetti Martalle erään tärkeän totuuden. Kun Martta valitti sitä, että Maria vain kuunteli Jeesuksen puhetta eikä auttanut häntä keittiössä, Jeesus sanoi hänelle: ”Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois.” Näin Jeesus opetti Martalle, mikä hänen suurin tarpeensa oli — nimittäin Hänen Sanansa. Martta tarvitsi opetusta

tässä asiassa, sillä hän osoitti käytöksellään, että hän piti kotitöitään tärkeämpinä kuin Jeesuksen Sanan kuulemista. Huomatkaamme, että Jeesus ei tässä väheksy eikä kiellä sitä työtä, jota Martta käsillänsä teki. Hän vain tahtoo Martalle opettaa, että se on vähemmän tärkeää kuin Hänen Sanansa kuuleminen. Kun on tilaisuus kuulla Hänen puhettansa, tällaisten tehtävien ei tulisi olla esteenä sen kuulemiseen.

Jos Martalta olisi kysytty: Mikä on suurin tarpeesi? hän ei varmaankaan olisi vastannut: Suurin tarpeeni on saada ruoka valmiiksi ajoissa. Mutta hänen käytöksensä puhui toisin. Ei nytkään löytyisi montakaan sellaista, joka sanoisi: Suurin tarpeeni on saada itselleni uusi auto, uusia vaatteita, uusia huonekaluja, uusia koneita; suurin tarpeeni on käydä teatterissa ja elokuvissa. Mutta elämällänsä monet osoittavat, että he kuitenkin pitävät näitä asioita suurimpina tarpeinaan. Ei ole aikaa sanan tutkimiselle ja kuulemiselle, ei ole aikaa osallistua Jumalan valtakunnan työhön. Pitää tehdä työtä, että saadaan itselle tavaraa, jota kipeästi tarvitaan. Puhutaan paljon maallisista asioista, filmitähdistä, uusista elokuvista, työhön liittyvistä asioista, uusista keksinnöistä, politiikasta jne.,

mutta ei koskaan puhuta synnistä, armosta, anteeksiantamuksesta, Jeesuksesta ja taivaasta. Tällä tavalla osoitetaan, mitä pidetään suurimpina tarpeina ja mitä pidetään vähemmän tärkeänä. Eikö meillä kaikilla ole syytä tutkia sydäntämme ja elämäämme ja tehdä itsellemme kysymys: Mitä minä pidän suurimpana tarpeenani?

Jeesuksen sanoista käy ilmi, mikä on suurin tarpeemme. Suurin tarpeemme on Jeesus ja Hänen Sanansa. Maria istui Jeesuksen jalkojen juurella ja kuunteli Jeesuksen puhetta. Jeesus sanoi Martalle: ”Tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan.”

Miksi Jeesus on suurin tarpeemme? Vastaus tähän kysymykseen on seuraavissa Raamatun sanoissa. Pietari, puhuen Jeesuksesta, sanoo: ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12) Pelastus iankaikkisesta rangaistuksesta, jonka olemme synneillämme ansainneet, on yksin Jeesuksessa. — Jeesus, Jumalan Poika, viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan ja pyhällä kalliilla verellensä lunasti meidät ja koko maailman, maksoi meistä täydellisen lunastushinnan niin, että Jumala Hänen tähtensä antoi koko maailman synnit anteeksi ja lupasi: ”Joka uskoo Poikaan, sillä

on iankaikkinen elämä.” Muuta pelastumisen mahdollisuutta ei syntiselle ole. Jeesus sanoo: ”Ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.” Eikö ole selvää, että Jeesus on suurin tarpeemme? Jeesus löydetään Hänen Sanassansa, pyhässä Raamatussa. Voisimme siis myös sanoa, että Jeesuksen Sana on suurin tarpeemme.

Mutta emme tarvitse Jeesusta ainoastaan iäisyyttä varten. Hän on suurin tarpeemme myös meidän täällä maan päällä ollessamme. Tarvitsemme Häntä oppaaksemme, kun tämän synnin pimentämän maailman läpi kuljemme taivasta kohti. Varmasti kuljemme harhaan, jos ei Hän saa olla oppaanamme ja neuvoa meille, miten meidän tulee elää, mitä meidän tulee välttää ja mitä asioita meidän tulee etsiä.

Tarvitsemme Jeesusta myös vahvistajaksemme. Emme kestä vihollistemme hyökkäyksiä, jos ei Hän anna meille voimaa. Uskomme pian sammuu, jos ei Hän jatkuvasti ravitse sielujamme, samoin kuin Hän ruumiitammekin ravitsee. Emme myöskään voi elää Jumalan tahdon mukaan, jos ei Jeesus jatkuvasti anna meille siihen voimaa.

Tarvitsemme Jeesusta myös ystäväksemme ja lohduttajaksemme. Maalliset ystävät voivat hyljätä meidät, mutta Jeesus ei koskaan meitä hylkää. Hän on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti ja Hän pitää lupauk-

sensa. Hän on käsenyt meidän heittää kaikki murheemme Hänen päällensä, sillä Hän pitää meistä huolen. Hän yksin voi vakuuttaa meille, että kaikki ahdistukset ja vastoinkäymiset, jotka kohtaavat meitä täällä maailmassa, vaikuttavat meidän parhaaksemme ja ovat armollisen Jumalan rakkauden osoituksia. Tarvitsemme tällaista ystävää ja lohduttajaa. Muuten emme voi kestää.

Suokoon Jumala, että sinä, ystävä, aina käsität, mikä on suurin tarpeesi ja seuraat Marian esimerkkiä, annat Jeesukselle ensi sijan sydämessäsi ja elämässäsi. Näin voit tehdä, jos pysyt Jeesuksen Sanassa, sillä kuten jo sanoimme, Jeesus löydetään Hänen Sanassaan ja Sanansa kautta Hän saapuu luoksemme.

Rupert Efraimson
Luterilainen 8-1962

Jeesuksen jalkain juureen

*Oi autuuttani suurta, ihmeellistä,
kun armon sain mä, suurin
syntisistä!*

*Mä palavasti kiittää tahtoisin,
vaan vaivun sanatonna, kyynelin
Jeesuksen jalkain juureen.
Luuk. 7:37,38.*

*On mulla hyvä osa, paras aivan,
kun kesken kaiken työn ja huolen,
vaivan
näin rasitettunakin jäädä saan
mä sanaa taivaallista kuulemaan
Jeesuksen jalkain juureen.
Luuk. 10:39.*

*Jos yllättääkin täällä murhe musta,
on paikka, jossa löydän lohdutusta:
saa aina lääkkeen sydän särkynyt,
kun murheissaan se vain on
kääntynyt
Jeesuksen jalkain juureen.
Joh. 11:32.*

*Näin kunniakseen tahdon kaiken
käyttää,
ja voiteen kalliin tuoksu
huoneen täyttää:
kun parhaintani hälle antaen
jään kiitollisna palvoin, vaieten
Jeesuksen jalkain juureen.
Joh. 12:3. 4*

*Ja konsa päättyy mainen retki
milloin,
saan kiitostani hälle kantaa silloin:
mä antamansa kruunun kaunoisen
kumartain lasken eessä enkelten
Jeesuksen jalkain juureen.
Ilm. 4:10,11*

G.A. Aho

Ota aikanaan vaarin Jumalan sanasta

»Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, HERRA jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan HERRAN sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien HERRAN sanaa, mutta eivät löydä.» Aamos 8:11,12.

Näillä sanoilla Jumala ilmoittaa Israelin kansalle sille tulevan tuomion. Tuomion ankaruus on siinä, ettei se sisällä ajallisten etujen, kuten leivän tai veden puuttumista, vaan sisältää iankaikkisten aarteiden kieltämistä.

Israelin kansalla oli alusta alkaen ollut erityisen runsaat taivaalliset aarteet ominaan. Kaikilla heidän teillään oli ollut saatavissa Jumalan apu, turva ja lohdutus. Herra puhui ja ilmestyi heille Mooseksen ja profeettain kautta. Egyptin orjuudessa ja korpivaelluksen vaivoissa oli heillä julistettuna lupauksen sana. Heidän silmiensä edessä tapahtuneet ihmeet tarjosivat ajallisissa merkeissä todistuksia siitä vapahduksesta, joka Kristuksen kautta oli avaava heille ja kaikille ihmisille taivaan oven. Baabelin vankeuden ajanakin profeetat heitä virvoittivat ja käänsivät heidän katseensa iankaikkiseen, taivaalliseen lohdutukseen.

Mutta aina vain oli kansa vastahakoista Jumalan sanaa kohtaan. Kansa etsi ajallisia etuja ja vähät välitti taivaallisista. Kauan Jumala tätä vastahakoisuutta kärsi, mutta kun he vihdoin hylkäsivät itse luvatus Messiaan, Herramme Jeesuksen, ja apostolien todistuksen hänestä, silloin oli Jumalan mitta täysi. Israel sai tuomion jo nyt ajassa. Pienempi osa tuomiota sisälsi ajallisen rangaistuksen, sen nimittäin, että heidät hajotettiin kaikkien kansojen keskuuteen. Tuomion ankarin osa sisälsi sen, että Jumala otti heiltä pois sanansa opettajat ja siten myös sanansa.

»Sen tähden puhun heille vertauksilla, jotta näkevät eivät näe ja kuulevat eivät kuule eivätkä ymmärrä. Heille toteutuu Jesajan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he haluttomasti kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten heitä parantaisi'» (Mt. 13:13-15), kuten Herra oli puhunut profeetta Jesajan kautta (Jes. 6:9,10). Siinä ilmenee paatumus ja sitä seuraa väistämättömästi iankaikkinen kadotus.

Tämäkin Jumalan sana on kirjoitettu myös meitä varten. Jumala seuraa meitäkin ja kysyy, mitä rauhaamme kuuluu.

Kun itseämme ajattelemme, niin saamme ihmetellä sitä Jumalan armon runsautta, jolla hän meitä on varustanut johdattaakseen meidät iäisiin majoihinsa. Meillä on hänen sanansa täydessä puhtaudessa ja meillä on edelleenkin Jumalan sanan julistajia. Silti on kestettävänäamme korpivaelluksen vaivoja. Mutta Jumalan sana varoituksineen, syytteineen ja sitten lohdutuksineen valaisee tiemme, kirkastaa pimeyden, voittaa esteet, kaataa viholliset ja kantaa meidät vihdoin korvenkin kätköistä taivaalliseen Kanaaniin. Tämä ei todellakaan puutu keneltäkään meistä.

Meitä on syytetty siitä, että olemme kokoontuneet omiin seu-

rakuntiimme emmekä jääneet kirkolliseen sekavuuteen. Tähän me nöyrästi Jumalaa kiittäen vastaamme, että näin olemme tehneet juuri säilyttääksemme »HERRAN sanat». Tuolla kirkollisessa opin sekavuudessa monen monet ovat samonneet etsien Herran sanaa, mutta eivät ole löytäneet sitä. Onpa tuo sekava sana siinä määrin sokaissut mieliä, että suorastaan väistetään, varotaan ja vastustetaan Jumalan sanan puhdasta totuutta. Siinä on jo samaa käryä kuin Israelin tottelemattomuudessa: Työläästi he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja ettei Herra heitä parantaisi.

Mutta pysähtykäämme, rakkaat lukijat, tarkastellaksemme

omaa sydäntämme, rientääkö se hengessä ja totuudessa vastaanotamaan »HERRAN sanat«. Alistuuko sydämemme tunnustamaan syntinsä Jumalan käskyjen mukaisesti todella tuomittavaksi väärydeksi? Polttavatko sydäntämme pahat ajatuksemme, rakkaudettomat sanamme ja väärät tekomme? Meidänkin sydämemme voi olla niin sokaistunut, että me hylkäämme Jumalan nuhteen, hylkäämme »Herran sanat«. Silloin ei meillä ole sitä nälkää, joka rientäisi oikein käyttämään ja vastaanottamaan evankeliumin lohdutusta. Voi käydä niin, että keskellä Jumalan sanan kirkkautta ja runsautta, emme sitä silmillämme näe emmekä korvillamme kuule, emme käänny eikä Herra saa meitä parantaa.

Oi, muistakaamme silloin, että Herra uhkaa ottaa sellaisilta kokonaan pois sanansa. Ja vaikka sitten myöhemmin jälleen tällaiselle tulisi »HERRAN sanojen» nälkää ja hän samoten niitä etsisi, voi käydä niin, että hän ei enää löydäkään »Herran sanoja«. Silloin jää nälkä sammuttamatta. Tällaista sielun hätää ei voi verratakaan leivän nälkään tai veden janoon. Ilman todellista Jumalan armon lohdutusta sielu jää iankaikkiseen tuskaan ja vaivaan — jää synteihinsä ja Jumalan vihan alaiseksi.

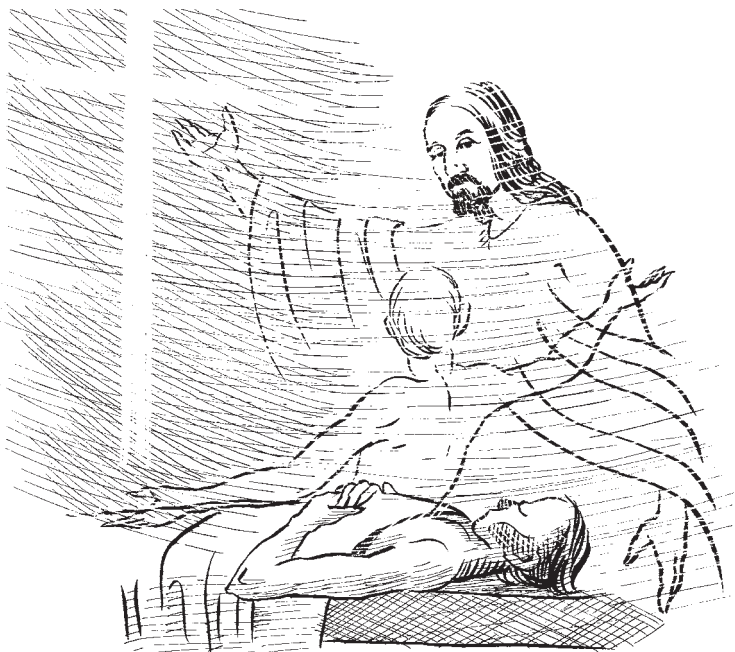
Mutta tämä Jumalan rangaistus ei vielä ole tullut kohdallemme. Yhä edelleen kaikuu keskuudes-

samme puhtaina ja pelastavina »HERRAN sanat«. Vielä on Herra löydettävissä. Vielä Herra lain sanansa kautta paljastaa syntiemme todellisuuden saadakseen sitten armollaan peittää kaiken vääryytemme ja tehdäkseen siten meidät pyhiksi ja nuhteettomiksi. Kuulkaamme tätä korvillamme, katselkaamme tätä silmillämme, ymmärtäköön sydämemme tätä, niin että käännyimme synneistämme Jumalan puoleen ja hän meidät parantaa.

Kun näin olemme sielun nälässä ja janossa löytäneet »Herran sanat» ja saaneet maistaa Herran hyvyttä, silloin me jatkuvasti palajamme »HERRAN sanojen» ääreen, pysymme niissä, tunnustamme niitä emmekä anna kenenkään tai minikään kohtalon riistää niitä meiltä. Silloin kiitämme Jumalaa siitä, että hän pienissä seurakunnissamme hoitaa meitä sanallaan. Silloin me tuemme tätä Jumalan armotyötä toisten mukana taistellen uskon jaloa taistelua, olemme kestävä ja kärsivälliset ristinalaisina ja odotamme toivoen rakkaan Vapautajamme kirkkauden ilmestymistä.

Näin tehden emme joudukaan tuohon kadottavaan, sammuttamattomaan nälkään, vaan päinvastoin saamme osaksemme iankaikkisen siunauksen, niin kuin Jeesus sanoo: »Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllin», Joh. 10:10.

A. Aijal Uppala
Luterilainen n:o 2-3/1945

"Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka eräät teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Mutta jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, Kristuskaan ei ole noussut ylös. Mutta jos Kristus ei ole noussut ylös, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne. Silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. Silloinhan Kristuksessa nukkuneet olisivat kadotetut. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tätä elämää koskien, olemme kaikkia muita ihmisiä kurjemmat. Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, ensi hedelmänä kuoloon nukkuneista. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, on myös kuolleiden ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: ensi hedelmänä Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan. Sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalalle ja Isälle kukistettuaan kaiken hallituksen, kaiken vallan ja voiman. Sillä hänen pitää hallita "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle." Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema." 1 Kor. 15:12-26

Raamatun äitejä ja lapsia:

Yhdistä viivalla oikeat parit.

Voit vaikeuttaa tehtävää siten, että peität ensin äitien nimet ja mietit, muistatko itse äidin nimen.

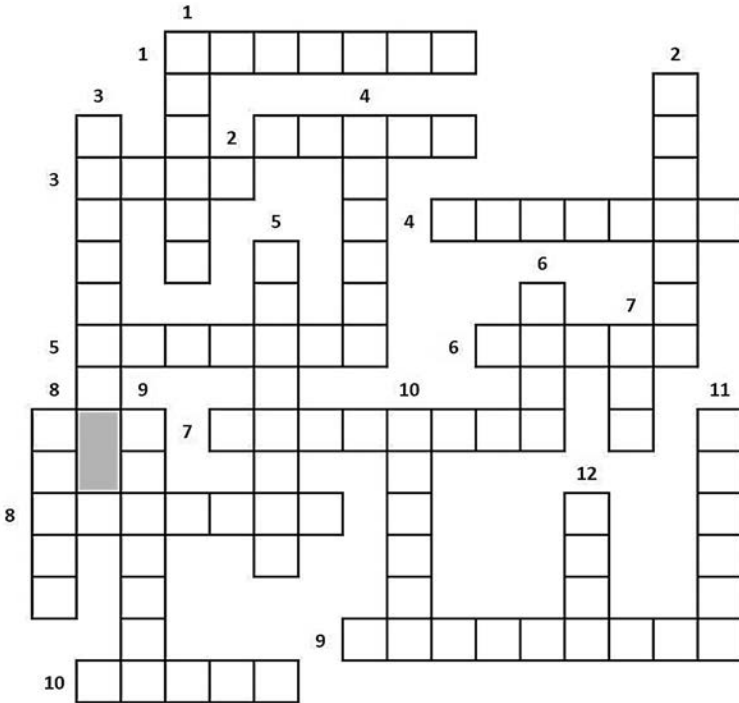
Seuraavaksi voit miettiä, mikä oli isän nimi. (Kaikkien näiden lasten isän nimeä ei ole mainittu Raamatussa). Mieti vielä, kerrotaanko tästä lapsesta Uudessa vai Vanhassa Testamentissa.

Iisak
Ismael
Jaakob
Jeesus
Johannes Kastaja
Joosef
Kain
Mahlon
Mooses
Oobed
Peres
Ruben
Salomo
Samuel
Timoteus

Batseba
Eeva
Elisabet
Eunike
Haagar
Hanna
Jookebed
Leea
Maria
Noomi
Raakel
Rebekka
Ruut
Saara
Taamar

Sanaristikko Mitä Jeesus teki?

Ristikon kaikki sanat ovat menneessä aikamuodossa (imperfekti).

Pystyyn:

- 1 veneessä myrskyssä
- 2 kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun
- 3 pojan eväät
- 4 monilla vertauksilla
- 5 aasilla Jerusalemiin
- 6 kirjoituksia synagogassa (Luuk. 4:16)
- 7 palan paistettua kalaa
- 8 leivän Emmauksessa
- 9 Getsemanessa
- 10 Pietaria, mihin verkko kannatti heittää
- 11 järven päällä
- 12 opetuslasten jalat

Vaakaan:

- 1 tuulta
- 2 ristillä
- 3 Lasaruksen haudalla
- 4 10 pitalista
- 5 kaikkien ihmisten synnit
- 6 suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?"
- 7 valtakunnan evankeliumia
- 8 Marttaa, hänen sisartaan ja Lasarusta
- 9 sormellaan maahan
- 10 kuka hänet kavaltaisi

Katso
lyhyitä
videoita
Raamatun
kertomuk-
sista.

Lapsille ja muillekin vapaasti katsottavissa osoitteessa:

<http://www.luterilainen.com/fi/videoita>

tai www.pyhäkoulu.fi -> Videoita

Kertoja lukee kertomuksen suoraan Raamatusta.

Videot on kuvitettu värikkäin flanellograafikuvin.

Tervetuloa kuuntelemaan nauhajumalanpalveluksia!

13.9. Ketä voi uskoa

6.9. Uskosi on sinut pelastanut

6.9. Ketä voi uskoa,

30.8. Vapaaksi omantunnon taakoista,

23.8. Olemme Jumalan lapsia,

6.8. Jeesus tulee,

12.7. Nauhajumalanpalvelus.

5.7. Mitä Jumala meiltä vaatii,

28.6. Herra itse pitää meistä huolen

21.6. Nykyajan Johannes Kastaja

14.6. Evankeliumi, Jumalan suuri lahja

7.6. Jumalan Kolmiykeys, suuri, ilmoitettu salaisuus,

31.5. Jeesus lupaa Pyhän Hengen

10.5. Vähän aikaa

3.5. Kun olet voimaton, Jumala on voimallinen

26.4. Rakastatko sinä minua?

19.4. Ilman Jeesusta emme saa aikaan mitään

12.4. Naiset kuulivat ilosanoman

5.4. Palmusunnuntain psalmi

Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan

Kanaanilaisen naisen usko

Luuk. 4:23-30

Luuk 17:11-19

Luuk. 4:23-30

Matt. 11:25-30

Room. 6:12-17

Luuk. 19:41-48

Ps. 139:1-1

Miika 6:8.

Hes. 34:11-16

Luuk. 1:5-17

Room. 1:16-17

Joh. 3:1-15

Joh. 14:23-31

Joh. 16:16-23

Jes. 40:25-31

Joh. 21:15-19

Joh. 21:1-14

Mark. 16:1-8.

Ps. 111

Jes. 55:6.

Matt. 15:21-28

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Jumalanpalvelus- ja hartaustoiminta jatkuu myös verkkosivujemme kautta. Valittavana on kokonaisia jumalanpalveluksia virsineen ja rukouksineen, kuunneltavia hartauksia ja ope-
tuksia sekä lapsille värikkäitä pyhäkoulukerto-
muksia.

Toimintatiedot:

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, Sun-
nuntaisin *Lukujumalanpalvelus*
klo 11. *Nauhajumalanpalvelukset*:
www.luterilainen.com

Hämeenlinna: Saaristenkatu 22,
jumalanpalvelus, HPE su 27.9 klo
17, 25.10., 29.11. ja 20.12. klo 15.

Kokkola: *Jumalanpalvelus*, HPE,
pe 18.9., 9.10., 6.11., to. 26.11. ja
pe 18.12. klo 18.30

Kontiolahti: *Jumalanpalvelus*
(HPE) su 6.9., 4.10., la 24.10., su
15.11., ja 6.12. klo 16.30

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus*, HPE,
pe 8.10. ja 18.12. klo 14.

Pori: Marttala, Valtakatu 7: *Juma-
lanpalvelus*, HPE, su 20.9., 25.10.,
29.11. ja 20.12. klo 11

Seinäjoke: *Jumalanpalvelus*, HPE,
la 19.9., 10.10., 7.11., 28.11. ja
19.12. klo 16.

Siitama 33, Orivesi, *Jumalan-
palvelukset* sunnuntaisin klo 11.00
4.10, 2020 saakka. HPE joka kuu-
kauden 2. ja 4. su.

Tampere, (kesäaika = katso Sii-
tamajan toimintaa.) Marttala, Hä-
meenpuisto 39 A, *Jumalanpal-
velustoiminta* jatkuu 4.10.2020
jälkeen sunnuntaisin klo 11.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus*, HPE,
pe 27.11. klo 14.30.

Vaasa, Kauppapuistikko 37: *Juma-
lanpalvelus*, HPE, la 22.8., 19.9.,
10.10., 7.11., 28.11. ja 19.12. klo
11.

Äänekoski: *Jumalanpalvelus*,
HPE, la 26.9. klo 17.

Muut paikkakunnat: Kysy tilai-
suuksista pastori Kimmo Närhiltä

Jumalanpalveluksia

<http://www.luterilainen.com>

- valitse valikosta KUUNTELE ->
Nauhajumalanpalvelukset.

KUUNTELE-valikon alta löy-
tyvät myös muut kuunneltavat
aineistomme.

Lasten aineistolle on osoite:
www.pyhäkoulu.fi.

Pastori Markku Särelä,
Saarenvainionkatu 3 B 12,
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

Pastori Kimmo Närhi,
Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti
Puh 040 7567 659
kimmo.narhi@luterilainen.com

www.luterilainen.com

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko, Martti Luther.....	174
Mitä rukous on?.....	175
Luther ja evankeliumi 3.	176
Luota Raamattuun, sen joka sanaan! MS.....	178
Iltahartaus, VH.....	180
Runo:Oi Syksy, GAA.....	182
"Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", MS.....	184
Kristuksen kunnia ja kirkkaus, MS.....	188
Suurin tarpeesi, RE.....	156
Antaako Jumala meille saalista? MS.....	192
Runo: Jeesuksen jalkain juureen, GAA.....	195
Ota aikanaan vaarin Jumalan sanasta, AAU.....	196
1 Kor. 15:12-26.....	199
Raamatun äitejä ja lapsia-tehtävä, EV... ..	200
Mitä Jeesus teki-sanaristikko, EV.....	201
Tapahtumia www.luterilainen.com -sivuilla.....	202
Toimintatietoja.....	203
Kansi: "Hän avasi kirjakäärön", Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumeroit seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynä FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2020: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com